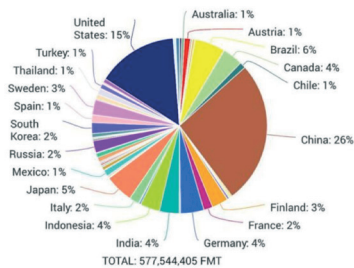

Algemeen

De wereld is, logischerwijs, in de ban van het Coronavirus. Niemand weet hoe lang deze pandemie zal gaan duren noch wat uiteindelijk de implicaties, sociaal, financieel en economisch, zullen zijn. Vroeger werd in die context wel gezegd, en hoe toepasselijk eigenlijk, dat als Duitsland niest, Nederland verkouden is. Als we dat van toepassing laten zijn op China dan staat de wereld nog het nodige te wachten. Immers, de wereldhandel wordt al voor 12,6% bepaald door China. Even dichterbij huis als het om de papierindustrie gaat en dan in het bijzonder de Chinese, het volgende.

Global Paper, Tissue, and Board Production Share by Country

Source: PaperStats™, based on 2019 data from International Paper, Inc.

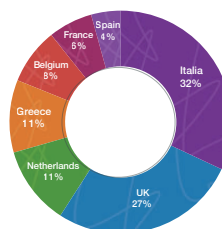
De Chinese papierindustrie draagt ongeveer 26% bij aan de mondiale productie. Voorzichtige ramingen gaan, met de daar nu bekende stilstanden, uit van een productie verlies van 4,6 miljoen ton. Dit lijkt natuurlijk een dramatische ontwikkeling maar het kan er ook één zijn met kansen. Immers voor gereed papier/producten als hygiëne-papier alsmede verpakkingen kan er een enorme vraag ontstaan. Bij tissues e.d. vanwege de angst voor of voorkomen van besmetting, voor verpakkingspapier omdat niemand nog buiten durft te gaan en alleen nog maar online wil bestellen. De grote vraag wordt wie gaat dat leveren? Europa en Amerika of andere Aziatische landen?

Vanuit Europa zal dit weliswaar erg moeilijk gaan worden. Dit omdat, en masse, de rederijen enerzijds de totale capaciteit van ingezette schepen teruggebracht hebben tot zo'n 40%, anderzijds de tarieven op de vaargebieden India en zuid-oost Azië drastisch verhoogd hebben.

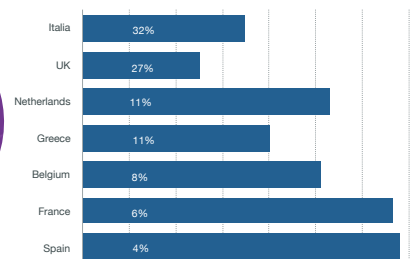
Indonesië

Ondanks alle perikelen zoals hierboven beschreven gaat Indonesië voortvarend verder met de implementatie van haar nieuwe importregelgeving. Alle ambassades hebben inmiddels instructies hoe de reeds toegelaten exporters dienen te worden geregistreerd. Duidelijk is wel dat ook hier het kaf van het koren gescheiden gaat worden. Dat dat kansen biedt is wel duidelijk. Immers, Indonesië heeft een jaarlijkse nieuw papier productie van 23 miljoen ton en voor een groot deel daarvan wordt oud papier voor ingezet. Uiteraard was de bijdrage van Europa in 2019 iets anders maar voor de beeldvorming hierbij de leveringen van 2018.

Indonesia 2018 Imports RCP

Share + average annual price/Mt CFR

We zien duidelijk dat Italië en de UK samen de grootste bijdrage leveren, haast 60%! Daar moet natuurlijk een reden voor zijn.

Uiteraard is dat... de prijs. De blauwe grafiek (rechts) geeft duidelijk aan, verhoudingsgewijs dan, hoe de gemiddelde CFR-jaarprijs naar Indonesië per land lag. Materiaal uit Spanje was het duurste, de bagger uit de UK het goedkoopste en Nederland als goede middenmooter. Materiaal uit Italië was ook relatief goedkoop, maar kwalitatief goed. Dat heeft alles te maken dat het land véél meer oud papier produceert dan het lokaal of in de omringende landen kan afzetten.

Maar, ook hier zijn er weer kansen. Dit omdat het materiaal voor in ieder geval ex UK, vanwege de nieuwe regelgeving t.b.v. schoon materiaal, niet meer geïmporteerd kan worden. Vanuit historisch perspectief zou Nederland hier een goed alternatief kunnen zijn.